

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

Ad § 1

I lov om rettens pleje i Grønland, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 99 af 21. marts 1984, som se- nest ændret ved lov nr. 151 af 31. marts 1993, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 2, § 16, affattes således:

»§ 16. Redaktøren og redaktionelle medarbejdere ved et skrift, der er omfattet af § 1, nr. 1, i medieansvarsloven, har ikke pligt til at afgive vidneforklaring om, hvem der er kilde til en oplysning eller forfatter til en artikel i skrif- tet, når kilden eller forfatteren ikke er navngi- vet. De har heller ikke pligt til at afgive vidne- forklaring om, hvem der har optaget et foto- grafi eller frembragt en anden billedlig frem- stilling, når fotografen eller fremstilleren ikke er navngivet, eller hvem billedet forestiller, el- ler hvem der er genstand for omtale, når dette ikke fremgår af teksten.

Stk. 2. Redaktøren og redaktionelle medarbejdere ved et radio- eller fjernsynsforetagende, der er omfattet af § 1, nr. 2, i medieansvars- loven, har ikke pligt til at afgive vidneforkla- ring om, hvem der er kilde til en oplysning el- ler forfatter til et værk, der er bragt i en udsen- delse, når kilden eller forfatteren ikke er navngivet. De har heller ikke pligt til at afgive vid- neforklaring om identiteten af unavngivne medvirkende, der har fået tilsagn om at med- virke uden at kunne identificeres, når der er truffet rimelige forholdsregler til at skjule identiteten.

Stk. 3. Vidnefritagelse som nævnt i stk. 1 og 2 gælder også andre, der i kraft af deres til- knytning til skriftet eller dets fremstilling eller deres tilknytning til radio- og fjernsynsforeta- gendet eller til fremstillingen af vedkommende udsendelse har fået kendskab til kildens, for- fatterens eller den medvirkendes identitet.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder til- svarende anvendelser for de massemedier, der er omfattet af § 1, nr. 3, i medieansvarsloven.«

§ 16. Redaktører, redaktionssekretærer og journalister ved et her i riget trykt periodisk skrift har ikke pligt til at afgive vidneforkla- ring om, hvem der er forfatter eller kilde til en i skriftet optaget unavngiven artikel eller meddelelse. Det samme gælder andre, der i kraft af deres tilknytning til vedkommende skrift, trykkeri, nyhedsbureau eller forlag har fået kendskab til forfatterens eller kildens identitet.

2. I kapitel 2, § 18, 1. pkt., ændres »§§ 14-16« til: »§ 14 og § 15«.

§ 18. Landsdommeren kan i de i §§ 14-16 nævnte tilfælde bestemme, at vidneforklaring skal afgives, når dette må antages at ville væ- re af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller for samfundet findes at berettige til en fravigelse fra de an- førte regler. Dette gælder dog ikke, hvis for- klaringen vil udsætte vidnet selv for straf eller tab af velfærd, og ej heller hvis nægtelsen af at give samtykke efter § 14, stk. 1, er begrund- det med hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter.

3. Efter kapitel 2, § 18 indsættes:

»§ 18 a. Angår sagen en lovertrædelse, som er af alvorlig karakter, kan landsdomme- ren pålægge de i § 16 nævnte personer vidne- pligt, såfremt vidneførelsen må antages at have afgørende betydning for sagens opklaring og hensynet til opklaringen klart overstiger mas- semediernes behov for at kunne beskytte deres kilder.

Stk. 2. Landsdommeren kan ligeledes på- lægge de i § 16 nævnte personer vidnepligt, hvis sagen angår en overtrædelse af kriminal- lovens § 29, stk. 1-2. Dette gælder dog ikke, hvis det må antages, at forfatteren eller kilden har villet afdække forhold, hvis offentliggørel- se er af samfundsmæssig betydning.«